

Elégett gond

Buda Ferencnek

*Papír röpdös versemmel újra
s hamvába hull megint
Vasvillával parazsat túrva
marhacsont peng és peng
nyúlgerinc*

*Faággal ágazik fent a csönd
mint fekete görcsös
vérerek
Alkonyattal hálózza be fönt
a lüktető eget*

*Szemetet gizgazt égő lombot
vasvillával őrzök
Lángot incselkedő koboldot
futkosó kölykeit
az ördög*

*Elégett gond s gondolat füstje
kormozza a Napot
Szívemben álmok menekültje
aggszakállú legény
kuporog*

*Faággal ágazik fent a csönd
mint csillaggal görcsös
vérerek
Éjszakával hálózza be fönt
a lüktető eget*

*Papír röpdös versemmel újra
s hamvába hull megint
Vasvillával parazsat túrva
hold csontja peng és peng
éggerinc*

Mégsem jó

*Szívemben pazarló bánat
és góggé fakult alázat
arcomon*

*Nem látszik jönni énelém
senki Túl útjaim felén
harcomon*

*Lehet akit várok mégsem
jó küzdelmem érvelésem
őneki*

*Szétrobbant világ éj ragyog
fényes cserepek csillagok
gödrei*

Mementó

*Immár szűkös ágyban
fekszünk egygé málltan
magunkban
Csillag hideg lépte
s neolámpa fénye
arcunkban*

*Teliünk hava kövér
s vak varjúnk hazatér
kopogat
csórén le vér csöpög
S jégcsap a bikacsök
Virradat*

Alkonyat

Térden

*Kopár faágak között
csillagok jege zörög
török
Csörgősipkában bokor
nyakig a hóban komoly-
kodik*

*Fagyban gomolygó zárvány
kéményfüst szürke márvány
Templom
Szentséget vonok számig
nyelvemen Hold parázslík
ostya*